

νανε τὸν χειμῶνα, ἐρχόντουσαν στιγμὲς πού διψοῦσε γιὰ λίγον ἀέρα τῆς ἐξοχῆς, γιὰ ἓνα θέλασμα προβάτου, γιὰ ἓνα μακρινὸ τραγοῦδι τοῦ λόγγου. Καὶ τότε γύριζε σὰν τρελλὸς στὸν κῆπο τῆς σχολῆς, χαιδεύε τὸς κορμούς τῶν δέντρων, χάζευε τὸ φεγγάρι κι' ἀνάπνεε μὲ ὅλη του τὴ δύναμι τὴν νυχτερινὴ δροσιά.

Ὁ Κλάρκ Ὁκόνορ γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτὴ τὴ νουσταλγία ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ ἓνα βιβλίο. Εἶχε βρεῖ μάλιστα καὶ τὸν τίτλο του. Θὰ τὸ ἔλεγε: «Ἡ καρδιά τοῦ δάσους». Ἐκεῖ μέσα θὰ ἔβαζε ὅλην τὴν ψυχὴ του, ὅλη τὴ χαρὰ κι' ὅλη τὴν ὡμορφιά τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου. Καὶ πράγματι, τὰ κατάφερε περίφημα. Αὐτὸ τὸ βιβλίο του ἦταν ἕτοιμο ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες. Ὅταν ἐκυκλοφόρησε ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση καὶ γράφτηκαν γιὰ τὸν συγγραφέα του ἓνα σωρὸ κολακευτικὰ λόγια. Οἱ ἴδιοι οἱ καθηγηταὶ του τὸν κάλεσαν γιὰ νὰ τὸν συγχαροῦν καὶ μιὰ ἀκαδημία τοῦ ἔδωσε ἓνα βραβεῖο.

Ὁ θεῖος του πνιγόταν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Παράτησε ὅλες τὶς δουλειές του, ἔκανε ἓνα κωπιαστικὸ ταξίδι μὲ ὅλα του τὰ γεράματα καὶ ἦρθε στὴ γεωπονικὴ σχολὴ γιὰ νὰ φιλήσῃ τὸν ἀνηψιὸ του. Καὶ μέρες δλόκληρες καμάρωνε κοντὰ του πού ἔβλεπε νὰ μιλάῃ μὲ τὸς καθηγητὰς του σὰν νὰ ἦταν κι' αὐτὸς σπουδαῖος ἄνθρωπος.

Ἐπὶ ὕστερα γύρισε πάλι στὴ «βίλλα Νάνσου» καὶ δήλωσε στὴν κόρη του.

— Ὁ Κλάρκ θὰ μᾶς ἔρθῃ πειὰ τὸ καλοκαίρι. Κύτταξε τὸ ὑποστατικὸ νὰ λάμπῃ.

Κι' ἐκείνη πού εἶχε μεγαλώσει σὰν ἀγόρι ντυμένη διαρκῶς μὲ μπόττες καὶ μὲ κοστούμια ἀνδρικό, θάληθε νὰ ἐκτελέσῃ μὲ πείσμα τὴν παραγγελία τοῦ πατέρου της. Ἦθελε νὰ δείξῃ σ' αὐτὸν τὸν κ. ἐξάδελφό της ὅτι ἂν αὐτὸς ἤξερε νὰ γράφῃ ὡμορφα βιβλία, ἐκείνη μποροῦσε νὰ κυβερνήσῃ ἓνα δλόκληρο ὑποστατικὸ.

Ὅσο γιὰ τὸν θεῖο τοῦ Κλάρκ αὐτὸς μέτραγε μὲ στεναγμούς ἀνακουφίσεως κάθε ἡμέρα πού περνοῦσε.

Τέλος ἓνα γράμμα ἀπὸ τὴ γεωπονικὴ σχολὴ τοὺς ἀναστάτωσε. Ὁ Κλάρκ Ὁκόνορ μετὰ δυὸ μέρες θὰ ἐρχόταν νὰ τοὺς δῆ. Εἶχε τελειώσει τὶς σπουδές του, εἶχε πάρει τὸ δίπλωμά του καὶ ἦταν πάλι ἐλεύθερος σὰν τὸ πουλὶ νὰ χαρῆ τὴν ὡμορφιά τοῦ ἡλίου.

Ἡ «βίλλα Νάνσου» ἀπὸ τὴν κιάλας εἶχε ἀρχίσει νὰ γι-ορτάζῃ. Οἱ ἐργάτες τὴν εἶχαν στολίσει μ' ὡμορφες γιρλάντες λουλουδιῶν, εἶχαν φτιάξει ἀψίδες μ' ὡμορφες σημαῖες κι' ὁ θεῖος τοῦ Κλάρκ εἶχε συμφωνήσει μὲ ἓνα σωρὸ μουσικοῦς νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν ἀνηψιὸ του μ' ἓνα ἐνθουσιῶδες ἔμβατήριον.

Ἡ μόνη πού δὲν χαιρόταν ἦταν ἡ Νάνσυ. Μιὰ ἀνεξήγητη μελαγχολία τὴν εἶχε κυριεύσει κι' ἔνοιωθε νὰ θασανίζε-ται ἀπὸ μιὰ λαχτάρα ἢ καρδιά της. Αὐτὸ τὸ βιβλίο τοῦ Κλάρκ πού εἶχε διαβάσει τὴν εἶχε ἀναστατώσει. τῆς μιλοῦσε δλόισια στὴν ψυχὴ της καὶ τὸ εἶχε μελετήσῃ τόσο πολὺ, ὥστε ἤξερε τί ἔγραφε κάθε σελίδα του. Πόσες φορές ἀλήθεια δὲν τὴν εἶχε κάνει νὰ μείνῃ συλλογισμένη. Αὐτὴ πού ἔναν καιρὸ μισοῦσε τὸν Κλάρκ γιὰτὶ ἔβλεπε τὴν μεγάλη ἀγάπη πού τοῦ ἔδειχνε ὁ θετὸς πατέρας της τώρα ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένη μαζύ του καὶ ἀνυπομονοῦσε γιὰ νὰ τὸν γνωρίσῃ. Εἶχε προετοιμάσει μάλιστα σὰν τὸν ἐπιστάτη τους, τὰ λόγια πού ἐπρόκειτο νὰ τοῦ πῆ.

Καὶ μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις χάνονταν στὰ κτήματα τοῦ πατέρου της καθόταν σ' ἓνα ὕψωμα καὶ ρέμβαζε. Καὶ τόση ἦταν ἡ ἀφοσίωσίς της στ' ὄνειρό της, ὥστε ἔβλεπε μπροστὰ της τὸν Κλάρκ νὰ ἐογάζεται γεμάτος ζωὴ καὶ υγεία.

Τέλος ἦρθε κ' ἡ ὠρισμένη ἡμέρα. Μιὰ τιμητικὴ συνοδεία ἀπὸ τοὺς καλύτερους κβαλ-

ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΣΑΣ

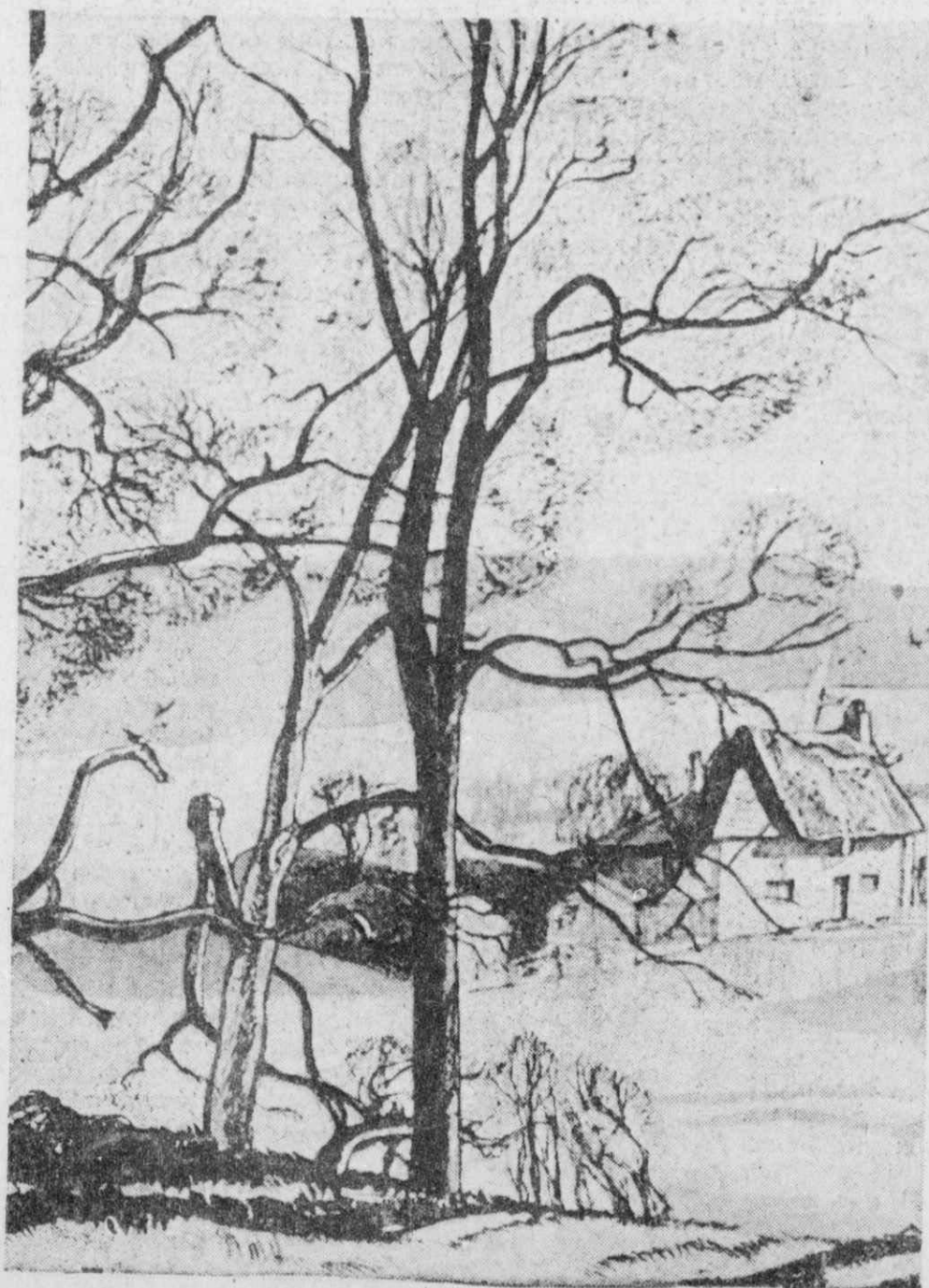
Στομαχικὸν Ρ. — Ὅταν ὁ ἀνευρισμὸς τοῦ στομάχου ὀφείλεται εἰς ἀτονίαν αὐτοῦ, ἐξ ἀφθόνου τροφῆς ἢ ἐξ ἀφθόνου πόσεως ποτῶν ἀλκοολικῶν ἔστω καὶ ἀπλοῦ ὕδατος, βελτιοῦται ἢ καὶ τελείως θεραπεύεται, ὅταν ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς καὶ τῶν ποτῶν. Ἐὰν ὁ στόμαχος ἀδρανῆ καὶ εἶνε ἠλαττωμέναι αἱ συσταλτικαὶ κινήσεις αὐτοῦ καὶ τῶν ἐντέρων τότε ἐνεργοῦσιν ἀποτελεσματικῶς ἐν γένει αἱ πικραὶ οὐσίαι ὡς Teinture de gentiane, Teinture des poix vomiques κατὰ 5—6 σταγόνας δις τῆς ἡμέρας πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Ἐπίσης ὠφέλιμος εἶνε ὁ ἠλεκτρισμὸς, αἱ μαλάξεις (massages) καὶ τοπικαὶ ἐξωτερικαὶ πλύσεις μὲ κρῦο νερό. Ἀποφυγῆ ἐπίσης θερμῆς τροφῆς καὶ θερμῶν ποτῶν.

Σ. Φ. — Εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ διαταραχῶν τῆς πέψεως καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς γαστροπαθεῖς, αἱ διαλείψεις τοῦ σφυγμοῦ καθὼς καὶ ἄλλαι μεταβολαὶ τοῦ καρδιακοῦ ρυθμοῦ εἶνε συνήθεις. Παρέρχονται αὗται ὅταν κανονισθῇ ἡ πέψις. Ἀλλὰ καὶ ἐκ νευρασθενείας πολλάκις παρατηροῦνται τοιαῦται μεταβολαὶ τοῦ καρδιακοῦ ρυθμοῦ ὡς ἀρρυθμίαι, ταχυκαρδία κλπ. Συνεπῶς αὗται δύνανται νὰ μὴ ἔχωσιν αἰτίαν ὀργανικὴν τινὰ θλάθην τῆς καρδίας καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἀνησυχίαι σας δὲν εἶνε δικαιολογημένα.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην «Μπουκέτο».—Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἄλλη πάθησις ἢ συχνουρία καὶ ἄλλη ἢ πολυουρία. Πάντως πρέπει νὰ ἀποταθῆτε εἰς εἰδικὸν οὐρολόγον διὰ νὰ εἶς ἐξετάσῃ καὶ διὰ κυστεοσκοπίου.

Τελειόφοιτον ἰατρικῆς, Κύπρον. — Αἱ παρακεντήσεις τοῦ σπληνὸς συνήθως γίνονται καὶ διὰ τὴν μικροβιολογικὴν ἔρευναν τῶν εὐρισκομένων μικροοργανισμῶν ἐν τῷ ὀπῷ τοῦ σπληνὸς εἰς πολλὰς λοιμῶδεις νόσους (ἐλονοσίας, Kala - azar, μελιταῖον πυρετὸν κλπ.)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ι. Α.

λάρηδες τοῦ ὑποστατικοῦ θὰ πήγαινε νὰ τὸν προῦπαντήσῃ στὸν σταθμὸ καὶ νὰ τὸν συνοδεύσῃ ὡς τὰ σύνορα τῶν κτημάτων τοῦ θεῖου του. Ἐκεῖ θὰ τὸν περίμενε ὁ Ὁκόνορ γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθῇ τὸ «καλῶς ἦλθε» καὶ τέλος μπροστὰ στὴ «βίλλα Νάνσου» θὰ τὸν δεχόταν στὴν ἀγκαλιά της ἡ ὡμορφη Νάνσυ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ ποτὲ πειὰ ἀπὸ κοντὰ της.

Μὰ ἡ ὄρες περνοῦσαν, ἔφτασε τὸ μεσημέρι, χωρὶς νὰ φανῇ κανεὶς. Ἄργα μονάχα κατὰ τὴ δύσιν τοῦ ἡλίου φάνηκε νὰ ἔρχεται ἀπὸ μακριὰ μιὰ πένθιμη συνοδεία κι' ἀκούγονταν τὰ σπαραχτικὰ κλάματα τῶν ἐργατῶν. Τὸ ἄλλο τοῦ Κλάρκ εἶχε ἀφηνιάσει καὶ τὸν εἶχε ρίξει σ' ἐκεῖνο τὸ καταραμένο θάραθρο πού εἶχε πέσει καὶ ὁ πατέρας του. Εἶχε σκοτωθῇ ὁ φτωχὸς νέος μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ θεῖου του πού τὸν λάτρευε κι' ὁ ὁποῖος πέθανε ἀμέσως ἀπὸ συγκοπή τῆς καρδίας.

Κ' οἱ ὑπηρέτες ἔφερναν τώρα μὲ θρήνους τὰ δυὸ πτώματα τῶν τελευταίων Ὁκόνορ!